

Могутній комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX № 134 (2706). НЕДІЛЯ, 11 Листопада 1979 року. Газета виходить з 1939 року. Ціна 2 коп.

МОГУТНЯ ХОДА ЖОВТНЯ

У розквіті всіх своїх сил, могутня, повна творчої енергії відзначила Радянська країна 62-у річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Красна площа. Бурхливим, довго не стихаючим оплесками москвичі й гості столиці гаряче вітають керівників Комуністичної партії і Радянської держави.

На центральну трибуну Мавзолею піднімаються товариші Л. І. Брежнєв, Ю. В. Андропов, В. В. Грішин, А. А. Громико, А. П. Киріленко, А. Я. Пельше, М. А. Суслон, Д. Ф. Устинов, К. У. Черненко, П. Н. Демічев, В. В. Кузнецов, Б. М. Пономарьов, М. О. Соломенцев, М. О. Тихонов, І. В. Капітонов, В. І. Долгих, М. В. Зимянін, К. В. Русаков, М. С. Горбачов.

На бруківці Красної площі заверили в чіткому строю парадні колони військових частин.

Десята година ранку. З воріт Спаської башти на відкритій машині виїжджає член Політбюро ЦК КПРС, міністр оборони СРСР Маршал Радянського Союзу Д. Ф. Устинов. Міністр об'їжджає війська, поздоровляє їх із святом. Потім він піднімається на трибуну Мавзолею і виголошує промову.

Над площею прокочуються триразове «ура!». Грімлять залпи артилерійського салюту. Зведений військовий оркестр виконує Гімн Радянського Союзу.

Парад військ за традицією відкривають юні барабанщики — вихованці Московської військово-му-

зичної школи. Витримуючи бездоганне рівняння, проходять слухачі військових академій, курсанти училищ.

Починається марш бойової техніки. Підуть підрозділи мотострілецької Таманської дивізії імені М. І. Калініна. Таманці змінює «крилата піхота» — повітряно-десантні війська. Проходять сучасні грізні реактивні установи.

Естафету параду приймають зенітно-ракетні підрозділи протиповітряної оборони країни, підрозділи тактичних і оперативнотактичних ракет.

Збройні Сили СРСР — надійний страж мирної праці радянського народу, важливий фактор міжнародного миру і безпеки. Військовий парад на Красній площі знову продемон-

стрував їх могутність, готовність за першим закликом партії і народу з честю захистити завоювання Жовтня, дати рішучу відсіч будь-якому агресорові.

Звучать фанфари. На Красну площу вступают учасники маніфестації. Над рядами, розвішеними святковими стягами, — портрет В. І. Леніна і слова «Великий Жовтень».

В руках учасників урочистого походу — лозунги, які славлять ленінську партію комуністів, схвалюють внутрішню і зовнішню політику КПРС.

Широкою, повноводною рікою вливаються на Красну площу жовтневі колони Трудова Москва рапортує Жовтню про успіхи в змаганні за дострокове виконання планів чотирьох років п'ятирічки, гідну зустріч 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

[Закінчення на 2-й стор.]

СВЯТКОВИЙ ПРИЙОМ У КРЕМЛІ

З нагоди 62-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції уряд Союзу Радянських Соціалістичних Республік 7 листопада влаштував прийом у Кремльському Палаці з'їздів.

На прийомі були товариші Л. І. Брежнєв, Ю. В. Андропов, В. В. Грішин, А. А. Громико, А. П. Киріленко, А. Я. Пельше, М. А. Суслон, Д. Ф. Устинов, К. У. Черненко, П. Н. Демічев, В. В. Кузнецов, Б. М. Пономарьов, М. С. Соломенцев, М. О. Тихонов, І. В. Капітонов, В. І. Долгих, М. В. Зимянін, К. В. Русаков, М. С. Горбачов.

Були присутні члени і кандидати в члени ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР ревізійної комісії КПРС,

депутати Верховних Рад СРСР і РРФСР, міністри визначні воєначальники, передовики виробництва, вчені, діячі культури, льотчики-космонавти, представники радянської громадськості.

На прийомі були визначні діячі комуністичних і робітничих партій.

У залі були також главни дипломатичних представництв держав, акредитовані в СРСР, зарубіжні гості, які прибули в Москву на святкування 62-ї річниці Великої Жовтня, представники духовенства, журналісти.

На прийомі виступив Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєв.

ВИСТУП ТОВАРИША Л. І. БРЕЖНЄВА

Дорогі товариші!

Дозвольте сердечно привітати всіх гостей нашого святкового прийому — і насамперед учасників військового параду і демонстрації трудящих. На Красній площі сьогодні були переконливо показані і високий рівень наших Збройних Сил, які охороняють мирне життя народу, і величезний розмах трудової активності радянських людей.

Багато чого досягнуто і створено в цьому році нашим народом — у промисловості, в будівництві, в сільському господарстві, у сфері науки і культури. Багато ще і нерозв'язаних завдань. Впевнені у своїх можливостях і з повним усвідомленням важливості наступних справ наближаємося ми до завершального року п'ятирічки.

Наші цілі ясні й благородні. Їх написав на червоному прапорі Радянської країни Великий Жовтень. Це — мир і щастя людей праці. Цим надихаються всі наші дії і всередині країни, і на міжнародній арені. Ми вірні заповітам В. І. Леніна, який невдовзі після утворення Радянської держави заявив, що вона «хоче жити в мирі з усіма народами і спрямувати всі свої сили на внутрішнє будівництво».

Міжнародна обстановка тепер така, що вона вимагає не загальних слів про

мир і роззброєння, а реальних кроків по приборканню гонки озброєнь, по зміцненню довіри між народами, між державами. Саме по конкретних діях, які наближають до цієї мети, судитимуть народи про політику урядів, партій, державних і громадських діячів.

Щодо Радянського Союзу, то він, разом з братніми країнами соціалізму, вносить і буде вносити в зміцнення миру свій немалий вклад. Ми готові до нових конструктивних переговорів і нових практичних кроків, якщо інші зроблять у відповідь те саме. Справа миру для нас невіддільна від справи Жовтня — і їй ми будемо вірні до кінця.

Пропоную тост:

— За здоров'я присутніх у цьому залі!

— За великий радянський народ і його славі Збройні Сили!

— За нашу ленінську партію!

— За нові успіхи справ соціалізму і комунізму!

— За міцний мир в усьому світі!

(Виступ товариша Л. І. Брежнєва був зустрінутий тривалими оплесками).

Прийом проішов у теплій, сердечній обстановці.

Для учасників прийому майстри мистецтва дали святковий концерт.

(ТАРС).

У СЛАВУ БАТЬКІВЩИНИ, В ІМ'Я КОМУНІЗМУ

З добрим настроєм, почуттям викопаного обов'язку прийшли до 62-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції трудящі Радянської України, які живуть одними ділами і помислами з усією багатонаціональною країною. Гаряче схвалюючи і одноставно підтримуючи мудру внутрішню і зовнішню політику Комуністичної партії, її Центрального Комітету, Політбюро ЦК на чолі з товаришем Л. І. Брежнєвим, робітни-

ки, колгоспники, інтелігенція вносять гідний вклад у здійснення соціально-економічної програми десятиріччя.

Радісна, піднесена атмосфера панує в містах і селах, які вдяглися в святкове вбрання. Червоними прапорами і транспарантами розвішена столиця республіки. З усіх її районів багатолюдні колони стікаються до головної магістралі міста-героя — Хрещатика.

Над площею імені Жовт-

невої революції — державні прапори СРСР і союзних республік. Почесне місце в її оформленні займають портрети К. Маркса, Ф. Енгельса, В. І. Леніна. У сьогоднішньому дні радянського народу, трудящих країни соціалістичної співдружності, розвитку світового революційного процесу дістало яскраве відображення торжество марксистсько-ленінського вчення, яке озброїло маси ясним розумінням історичних цілей і шляхів їх досягнення. На одному з будинків — портрети членів Політбюро Центрального Комітету КПРС. Вбрання площі яскраво і виразно відображує неперушну єдність партії і народу, славу подвиги героїв Жовтня і продовжувачів їхньої справи. Полум'яні слова на кумачі транспарантів закликають до нових перемог у комуністичному будівництві.

На трибунах почесні гості свята — ветерани партії, знатні трудівники, правопланові соціалістичного змагання, представники партійних, радянських і

[Закінчення на 2-й стор.]

У СВЯТКОВИХ КОЛОНАХ

КІРОВОГРАД

Наче могутня людська ріка вбирала в себе колони демонстрантів вулиця Карла Маркса. Розсунула свої береги — тротуари головна магістраль обласного центру. Десятки тисяч кировоградців вийшли на святкову демонстрацію, присвячену 62-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. І всюди — кумачевий вогонь прапорів і транспарантів, портрети основоположників марксизму — ленінізму, керівників партії і уряду.

Площа імені С. М. Кірова. Десята година ранку. Лунають Гімни Союзу Радянських Соціалістичних Республік та Української Радянської Соціалістичної Республіки. Починається святкова демонстрація. Крокують майбутні пелюстки — студенти державного інституту імені

О. С. Пушкіна, найстарішого вузу області. Тисячі його випускників працюють на освітнянській ниві, 3800 юнаків і дівчат готують себе до благородної справи — сіяти розумне, добре, вічне.

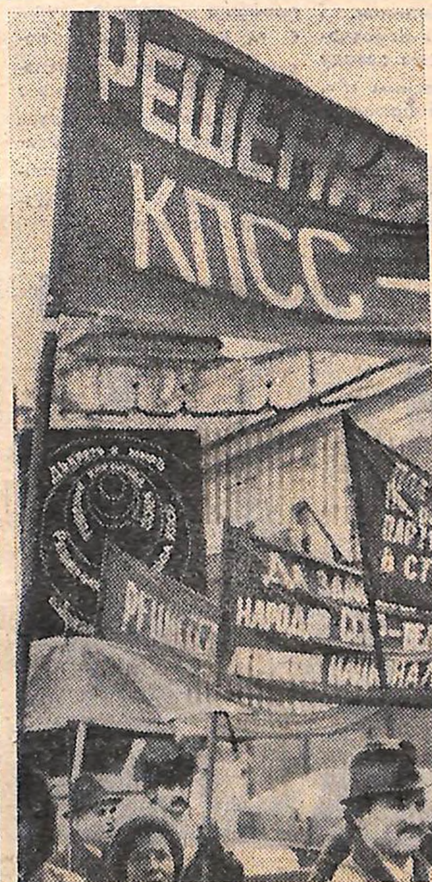
Центральною магістраллю міста йдуть студенти інституту сільськогоспо-

дарського машинобудування. В багатьох кутках нашої Батьківщини працюють його вихованці. Лише за роки десятиріччя з цього вузу вийшли 3359 висококваліфікованих спеціалістів, які нині успішно трудяться в народному господарстві країни.

Впевнено крокує трудова зміна. Учні професійно-технічних училищ готуються стати поряд з тими, хто нині множить трудову славу Батьківщини. Це завдяки Жовтню вони мають можливість, право, гарантоване Конституцією СРСР, вибирати професію до душі, право бути корисним своїй країні.

Полум'яніють прапори над колоною трудівників двічі орденоносного заводу «Червона зірка». Вона

[Закінчення на 2-й стор.]



МОГУТНЯ ХОДА ЖОВТНЯ

(Закінчення)

Поч. на 1-й стор.]

З початку року в столиці здійснюється експлуатацію 12 важливих виробничих об'єктів, близько трьох мільйонів квадратних метрів житла, десятки шкіл і дитячих дошкільних закладів, об'єкти культурно-побутового призначення. Досягнуто добрих темпів для успішного завершення завдань 1979 року і п'ятирічки в цілому. Багато робиться на підприємствах столиці для поліпшення планування і посилення впливу господарського механізму на підвищення ефективності і якості роботи, як того вимагає давня постанова ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР.

Йдуть трудівники прославленого автозаводу імені І. О. Лихачова, представники перестабудованого заводу імені Серго Орджонікідзе, заводу «Динамо», знаменитої «Техгорки» та інших підприємств, московські будівельники.

Сонячним променем впливає в жовтневій палітурі золотий сніг: на площі — послищі підмосковних колосів і радощів.

«Піднесення сільського господарства — турбота

всепародна» — проголошує транспарант над колоною. Близько двох мільйонів трудівників столиці подають шефську допомогу підмосковному селу. Більш як 150 промислових підприємств міста поставляють господарствам країни техніку й устаткування. Як ніколи в строк виконувати замовлення села — така їх практична відповідь на постанову липневого (1978 р.) пленуму ЦК КПРС.

Святкова Красна площа аплодує хліборобам і тваринникам Алтаю і Нечорпозем'я, Сибіру і Поволжя. Особливе привітання сьогодні — трудівникам Казахстану: в рік 25-річчя освоєння цілини вони порадували країну чудовим урожаєм. Рекордний казахстанський коровай важить і мільярд 250 мільйонів пудів!

На святковому марші — юність столиці. Багато славних звершень на радощах передового загону молоді — 39-мільйонного комсомолу. Юність — завжди на передових рубежах п'ятирічки. У переклику її ударних справ — Саяно-Шушенська ГЕС і КамАЗ, нафтогазова родовища Західного Сибіру і

Нечорпозем'я. 145 будов оголосив комсомол всесоюзними ударними.

Річницю Великого Жовтня відзначили традиції всієї країни. В містах і селах відбулися урочисті збори, пройшли демонстрації. Вони стали хвилюючим свідченням непорушної єдності партії і народу. Рапортуючи про досягнуті успіхи, радянські люди знову продемонстрували вірність високим ідеалам Комуністичної партії, революційним традиціям, непохитну рішучість виконати історичні накреслення XXV з'їзду КПРС.

* * *

Передові свята Центрального Комітету КПРС і Ради Міністрів СРСР, розглянувши пропозиції комітетів по Ленінських і Державних преміях СРСР при Раді Міністрів СРСР, присудили Державні премії СРСР 1979 року великій групі діячів науки і техніки, передовиків Всесоюзного соціалістичного змагання, діячів літератури, мистецтва і архітектури.

(ТАРС).

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

громадських організацій, діячів науки і культури, воїнів Радянської Армії, керівників міністерств і відомств республіки. Тут же співробітники консульських

урочистим маршем зведеного оркестру.

Святковий огляд військ Київського гарнізону переконливо продемонстрував їх високу вичуху і майстерність, беззавісну відданість рідній Комуністичній партії, готовність у будь-

як: «Рішення XXV з'їзду КПРС — анконаєм», «Партія — наш рульовий». Над головною колоною — портрет владного політичного і державного діяча сучасності, невтомого борця за мир товариша Л. І. Брежнєва, портрети членів По-

У СЛАВУ БАТЬКІВЩИНИ, В ІМ'Я КОМУНІЗМУ

установ зарубіжних країн у Києві.

На центральній трибуні — товариші В. В. Щербинський, М. М. Борисенко, О. П. Ботвин, О. Ф. Ватченко, Г. І. Ващенко, О. П. Ляшко, П. Л. Ногребік, І. З. Соколов, В. О. Соколов, О. А. Титаренко, В. В. Федорчук, О. С. Канто, Я. Н. Ногребік.

З промовою виступає кандидат у члени Політбюро ЦК Компартії України, командуючий військами Червонопрапорного Київського військового округу генерал армії І. О. Герасимов.

* * *

Звучать фанфари. За традицією парад військ Київського гарнізону відкривають барабанщики. Військовий парад завершує

яку хвилюю статті на захист Батьківщини, завоювань соціалізму.

Давішими ідеями, веселою святковою оформлення заповнюють площу колони демонстрації трудящих. Під блискучі присутніх ударники п'ятирічки, правофлангові соціалістичного змагання несуть прапор столиці республіки і перекладний Червоний Прапор ЦК КПРС, Раді Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ, який Київ нагороджено за успіхи у Всесоюзному соціалістичному змаганні в 1978 році.

На площі — макет легендарної «Аврори», залп якої ознаменував крах старого світу і початок революційного відліку часу. На параді — надихаючі, сповнені глибокого змісту сло-

літбюро ЦК КПРС. Разом з усіма радянськими людьми кияни висловлюють гарячу синівську вдячність рідній партії, титанічна діяльність якої пройнята шквалуванням про благо народу, про дальший розквіт соціалістичної Вітчизни. Дружне «ура» звучить у відповідь на полум'яні заклики.

Залишають площу останні ряди учасників багатолюдної демонстрації. Над містом-героєм продовжують звучати урочисті акорди свята, яке ще раз продемонструвало агуртованість киян навколо рідної партії, їх беззавісну вірність революційному прапору, втілену в ударній самовідданій праці на благо Вітчизни, в ім'я комунізму.

(РАТАУ).

У СВЯТКОВИХ КОЛОНАХ

(Закінчення)

Поч. на 1-й стор.]

відкриває марш трудових колективів Ленінського району міста.

«Червона зірка» — без

ше. Ось і нині вони рапортують: за 10 місяців 1979-го реалізовано понад план продукції на 1 мільйон 342 тисячі карбованців. На підприємстві широка під-

комсомольсько-молодіжні бригади Анатолія Скарбового, Олексія Попова, Валерія Олефіренка... Молоді червонозорівці гідно зустріли 60-річчя ЛКСМ України.

Сьогодні не влізати «Червоної зірки». Виросли нові виробничі корпуси, впроваджується прогресивна техніка і технологія. Поліпшилися і побутові умови життя заводчан. А ось такий факт: 1630 дітей червонозорівців виховуються в дитячих садках і комбінатах підприємства.

На площі імені С. М. Кірова виходять колони трудівників заводів «Цукрогідромаш», «Новатор», «Червоний Жовтень», дозуючих автоматів. У колективах цих підприємств теж шириться соціалістичне змагання за гідну зустріч 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

Над колонами демонстрантів лунають здравиці партії і народові. Мовою транспарантів кіровоградці свідують політику миру, яку проводить наша партія, Центрального Комітету КПРС на чолі з товаришем Л. І. Брежнєвим: «Ми вітаємо договір ОСО-2!», «Хай живе мир у усьому світі».

Йдуть представники однієї з найстаріших професій — будівельники. У святкових колонах — трудівники тресту «Кіровоградськбуд», будівельно-монтажного тресту «Кіровоградводбуд».

Чимало добрих слів сказано на адресу трудівників головного підприємства Кіровоградського виробничого швейного об'єднання. Жіночі пальта, пошиті тут, користуються великим попитом серед покупців. А тепер швейники гордо крокують площею з почуттям виконаного обов'язку: із зобов'язаннями, взятими на честь 62-ї річниці Великого Жовтня, справилися успішно.

106 працівників Кіровоградської азуттєвої фабрики виконали п'ятирічне завдання. Вони йдуть у

перших лавах колони підприємства.

На марші — працівники п'ятирічної та кондитерської фабрик. У лавах демонстрантів багато молоді, яка разом зі старшими товаришами бореться за успішне виконання завдань десятиріччя.

Зазначимо, що до свята Великого Жовтня п'ятирічку виконали 1500 трудівників Ленінського району.

Похід святкових колон трудящих Кіровоградського району відкривають працівники заводу тракторних гідроагрегатів імені XXV з'їзду КПРС. Справою честі для кожного заводчанина стала боротьба за високу якість продукції, за честь заводської марки. Нині підприємство випускає з державним Знаком якості 51,5 процента продукції. І в цьому чималий внесок молодих трудівників.

Гордо несуть свою емблему трудівники заводу радіовиробів. Нині вони виконують почесне замовлення — виготовляють телерадіоапаратуру для обслуговування XXII Олімпійських ігор. Вже чотири бригади на підприємстві виконали завдання десятиріччя. Серед них — комсомольсько-молодіжний колектив регулювальників телерадіоапаратури, очолюваний Володимиром Рябенком. Заводчани



працюють під девізом «Жодного відстаючого поруч!».

Одне з наймолодших підприємств області — завод друкарських машинок. І трудівники його в основному молоді. З цехів заводу виходить з почесним п'ятикутником 97,6 процента продукції.

Йдуть трудівники заводу Укрремтресту, будівельники, колективи підприємств

легкої і харчової промисловості, комунального і побутового обслуговування, транспорту й торгівлі.

Свято Великого Жовтня пройшло площею імені С. М. Кірова, осяяне полум'ям знамен і транспарантів. Трудящі обласного центру продемонстрували свою вірність ідеям Великої Жовтневої соціалістичної революції, справі Комуністичної партії.



перебільшення кажучи, візитна картка Кіровоградщини. Продукцію цього підприємства — посівні машини — знають далеко за межами нашої області. Заводчани вірні своїй традиції — з кожним роком працювати краще, ефективні-

тримки здобула ініціатива бригади формувальників, очолюваної депутатом Верховної Ради СРСР В. І. Гетьманцем: «П'ятирічку — до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна!». Серед правофлангових соціалістичного змагання



Як ми вже повідомляли, в Олександрії відбулася ХІІ міська звітно-виборна комсомольська конференція. Нею почався наступний етап звітів і виборів у комсомольських організаціях області.

«Я пропоную...» Ці слова часто виголошували промовці. Одна з актуальних пропозицій — створення нових комсомольсько-молодіжних колективів на підприємствах, будовах міста, впровадження в них передових форм і методів роботи.

...Секретареві комітету комсомолу електромеханічного заводу Семенові Кожі було що розповідати про комсомольсько-молодіжні колективи Альберта Яковича Багна і Віри Петрівни Поліщук. Адже ці бригади зажили доброї слави не тільки на електромеханічному, а й у місті. Але промовець наголосив на іншому — на значенні саме таких колективів у розвитку масового руху за підвищення продуктивності праці, у ефективності контролю за роботою і навчанням молодих виробничників.

Пригадую недавню розмову з Вірою Петрівною Поліщук. Тоді вона швидко переконала мене в тому, що тільки комсомольсько-молодіжний і тільки спільними зусиллями всіх можна досягти бажаних результатів. Тих самих ста відсотків продукції, яку бригада здає з першого пред'явлення, і того самого перевироблення технологічно обґрунтованих норм. Звичайно, що в передозо-

му колективі є і свої передовики. Бо добре поставлене змагання має на меті також виявлення кращих і відстаючих. Без цього не було б суперництва.

Підкреслюю ще раз — комсомольсько-молодіжний.

Не уявляють себе поза комсомольсько-молодіжним і хлопці з бригади Альберта Яковича Багна. Бо неможливо було б візної довести випуск продукції зі Знаком якості до

ди фабрики і нині успішно працюють без відстаючих. Прикладів значимості комсомольсько-молодіжних колективів як ефективної форми організації праці, виховання юнаків і дівчат, розвитку їх соціальної активності можна було б наводити багато. Тому збільшення

но на істотні недоліки в організації змагання комсомольсько-молодіжних колективів. Наголошувалося на тому, що питомі вага комсомольсько-молодіжних колективів становить 4—5 процентів від загальної кількості виробничих підрозділів тресту «Олександріяважбуд» і автотранспорту. Повністю відсутні молодіжні колективи будівельників, що працювали б за методом бригадного підряду. І хоча є у цих трудових колективах хороші молоді працівники, та в слабо організованому соціалістичному змаганні вони не виходять у лідери, не заявляють на повний голос про себе як про надійну і гідну зміну старшим.

Так, у третьому будівельному управлінні тресту «Олександріяважбуд» переможцем у трудовому суперництві виходить тільки той, хто лише досяг найвищих показників у праці. Це, звичайно, добре. Але нерідко за справною цифрою криється ряд недоліків. Такі важливі сторони трудового життя, як розвиток нестворення, громадська активність, раціоналізація, навчання, моральний клімат колективу — залишаються в тіні. Цих упущень, як видно із прикладів, можна позбутися саме в комсомольсько-молодіжному. Тоді змагання стане живим, ді-

йовим. Прийде бажаний результат.

Хочеться навести ще один яскравий приклад ефективної роботи. Він — із шахтарської сфери діяльності. Комсомольсько-молодіжний колектив гірничих робітників очисного вибою (бригадир Василь Петрович Шестопал) з шахти «Світлопільська» підтримує почин молодих гірників Донбасу — провисті тижневе підвищення видобутку вугілля. В результаті на-гора було видано 1128 тонн надпланового палива. За це бригаду занесено в Книгу Пошани ЦК ЛКСМ України. Комітет комсомолу шахти, очолюваний Володимиром Григорашем, поширює досвід на підприємстві. Надбання стало поштовхом до успішної роботи всієї молоді «Світлопільської». Факти, як кажуть, агітують самі за себе і коментарів не потребують.

Отже, створення нових комсомольських — молодіжних колективів і удосконалення методів роботи у наявних КМК. Це — лише один з аспектів, які розглядалися на Олександрійській звітно-виборній конференції. І хоч тут у олександрійців, як кажуть, роботи ще — непочатий край, та принциповий підхід до питання переконує: все буде гаразд. Будуть вищі, вагоміші здобутки.

А. ШИЛОШИЙ,
спецкор «Молодого комунара».

-МОЛОДІЖНИЙ:

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

прийде бажаний результат

Чудовий приклад у внутрібригадному змаганні подає Валентина Маркова. Ось ступені її сходження. Після закінчення школи в 1974 році стала учнем електромонтажника. Через півроку виконала вимоги першого розряду, а ще через рік була нагороджена знаком ЦК ВЛКСМ «Майстер-умілець». Вона стала переможцем конкурсу Всесоюзного виробничого об'єднання «Союзелектроапарат». Член комсомольського бюро складального цеху, Валентина Маркова протягом двох років — переможець соціалістичного змагання молодих робітників, працює з особистим клеймом. Її виховав колек-

90 процентів і працювати у рахунок наступного року. А на трудовому календарі бригади імені 60-річного ВЛКСМ (бригадир — молодий комуніст Михайло Підгорний з фабрики діагностичних паперів) — липень 1980 року. Всі в бригаді мають комсомольські доручення, майже всі — ударники комуністичної праці. Висока вимогливість, товариська взаємодопомога — характерні риси цього колективу. Ставши на ударну ваху, присвячену 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна, бригада виступила з ініціативою «Від ударної праці кожного — до ударної праці колективу!». Її підтримали 4 брига-

кількості комсомольсько-молодіжних, створення умов для їх роботи — завдання, яке на найближчий час ставить перед собою міським комсомолу, перш за все комсомольські організації міста. Так, з початку п'ятиріччя кількість молодіжних колективів тут збільшилася з 69 до 85. Сьогодні майже кожен п'ятий молодий трудівник працює саме в такому колективі. Чи багато це? Мабуть, ні. Тому, говорячи про здобутки комсомольсько-молодіжних бригад Олександрії, доповідач — перший секретар міським комсомолу Григорій Штепа, промовці вказували принципово і самокритич-

ВЧОРА ПРОГРЕСИВНЕ ЛЮДСТВО ВІДЗНАЧИЛО ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ МОЛОДІ

Заклик до народів світу

БОГОТА. (ТАРС). Із закликом до всіх народів світу посилити боротьбу проти реакційних профашистських режимів виступили учасники організованої Всесвітньою федерацією демократичної молоді зустрічі латиноамериканської молоді, що завершилась у Колумбійській столиці.

Зустріч, в якій взяли участь близько ста делегатів з багатьох країн Латинської Америки і Карибського басейну, проходила під лозунгом зміцнення антіімперіалістичної солідарності. Активізації боротьби молоді країн регіону за національну незалежність, соціальний прогрес, захист прав трудящих.

Делегати зустрічі рішуче засудили реакційну дію імперіалізму США, затвердили глибоку кризу і злочини, репресії і гоніння проти демократії, що їх чинять імперіалістичні режими в Чилі, Парагваї, Гватемалі, Гаїті та ряді інших країн континенту. В цих країнах, говориться в прийнятій на зустрічі заключній декларації, сгала повсякденною практикою порушення елементарних прав людини, масові арешти політичних і професійних діячів, катування і вбивства інтелектуальних.

У той же час, відзначається в документі, в усьому світі тепер спостерігається наростання неспокійних народних мас за захист своїх життєвих прав, за повалення реакційних диктаторських режимів. Декларація містить заклики робітничої і студентської молоді країн

Латинської Америки і всього світу зміцнювати єдність молодіжного руху, посилювати солідарність з усіма народами, які борються проти імперіалізму, фашизму, реакції, терору і репресій, за мир, демократію, за звільнення всіх політ'язнів, за дотримання прав людини, за національну незалежність і соціальний прогрес.

3 листом- вимогою

ВІДЕНЬ. Кампанію протесту проти постійного роздування цін міжнародними нафтовими монополіями розгорнули демократичні молодіжні і профспілкові організації Верхньої Австрії. В Лінці, Вельсі, Заттледті та інших містах вони проводять мітинги і збори, розповсюджують листівки, в яких рішуче засуджують дії підприємців, спрямовані на одержання максимальних прибутків за рахунок трудового населення.

Верхньоавстрійська земельна організація комуністичної молоді надіслала листа на адресу земельного канцлера з вимогою націоналізувати англо-американську нафтову компанію «Раг», яка діє в цьому районі.

Свято молодих

ЛІССАБОН. Свято комуністичної молоді Португалії відбулося в спокійному районі Белем. Тисячі юнаків і дівчат взяли участь у політичних диспутах, спортивних змаганнях, концертах самодіяльності. На заключній маніфестації свято були представлені кандидати спільки кому-

ністичної молоді, які будуть висунуті на загальних проміжних виборах, що відбудуться 2 грудня.

Проти гонки озброєнь

СТАНБУЛ. Тут пройшла демонстрація молоді проти гонки озброєнь, за загальне роззброєння. Виступ був організований прогресивними молодіжними організаціями Туреччини і прозвучав в рамках оголошеного ООН Тижня дій за роззброєння. Демонстранти несли плакати, які закликають до заборони нейтронної зброї, до виходу Туреччини з НАТО, до загального і повного роззброєння.

НСС Танзанії

ДАР-ЕС-САЛАМ. Рішення про створення національної спілки студентів (НСС) Танзанії прийнято на засіданні генеральної ради молодіжної організації революційної партії ЧЧМ, яка проходила на Занзібарі.

За повідомленням танзанійського інформаційного агентства Шіхата, НСС об'єднає студентську та учнівську молодь вищих і середніх спеціальних навчальних закладів, яких у країні налічується близько ста.

МОЛОДІ ГВАРДІЙЦІ П'ЯТИРІЧКИ

Сталь гартує характери

Поворот рукоятки на пульті управління — і електронік завиває з триповерховий будинок слухняно нахилляється, вилітаючи у величезний кіш чергові сто тонн вилученого металу. Стаєвар піднісся вгору великий палець, повідомляючи підручник: «Все гаразд!».

Цією плавкою краєва на Донецькому металургійному заводі імені В. І. Леніна комсомольсько-

молодіжна бригада Вадима Насирова досвірково виконала свої річні соціалістичні зобов'язання. Тепер на її рахунок дві тисячі тонн надпланової сталі.

Створений рік тому, цей колектив першим на підприємстві почав освоювати електросталеплавлення виробництва. Тільки тридцятирічному бригадиру, який приїхав допомогти українським колегам з Челябінська, раніше доводилось працювати на таких агрегатах. А всім іншим — учорашнім мартенівцям, випускникам технікумів і профтехучилищ — довелося починати з нуля. Та й перша на підприємстві електронік «показувала характер»: то зламається електрод, то підведе підрашнік. Прямо в цеху проводили хлопці комсомольські планерки, нерідко линали після зміни, разом знаходячи єдине вірне вирішення. І от став день, коли в цеху народився трудовий рекорд: молоді металурги зварили плавку за три з половиною години, поступившись лише ліченіми хвилинами перед проектом нормативом, на який піч мала вийти через рік.

Недавно поряд з першим агрегатом жарко задихала ще одна електронік. В комсомольсько-молодіжному колективі, що обслуговує її, багато «випускників» бригади В. Насирова. Наприклад, учорашній підручник Михайло Котов тепер сталевар, а його першим помічником став Володимир Дестарьов. Пішли на підвищення й інші хлопці, які сформували нові колективи сталеварів.

Більше десяти тисяч тонн важить уже надплановий сталевий «зипок», одержаний з початку року заводськими металургами. Великий вклад у колективний успіх вносять і електросталеплавлінники — пропосіди нової в Донбасі професії.

Ю. ЮРИС,
кор. РАТАУ.



Зима жартує: ще вчора вона насипала на вулиці Світловодська снігу, і хлопчики весело юрбою вибігли на новозанни. А сьогодні — знову осінь...
Фотолюб В. ГРИБА.

НА ВАШУ КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ

Чи любите ви рок-музику?

Десять років тому видавничий «Дитяча література» випустив книгу Олега Феофанова «Тир у гітарі», присвячену сучасній популярній музиці на Заході. Редакція і автор одержали від читачів багато листів. Писали школярі, студенти, робітники, солдати, службовці. Одні співрачалися з автором, інші з ним погоджувалися, треті заперечували, — словом,

тема викликала живий інтерес.

Чому появилася рок-музика? Звідки вона прийшла? Як її майбутнє? На ці та багато інших запитань відповідає нова книга О. Феофанова «Рок-музика вчора і сьогодні», яка є доповненням виданням, яке попереднім книжкам — «Тир у гітарі» та «Музика бунту».

В. ТАРАСЕНКО.



Вчора охоронці громадського порядку відзначили своє професійне свято — День радянської міліції.

Така у них робота — і вдень, і вночі бути готовими допомогти людям. Щоб ніхто не заважав їм працювати, вчитися, відпочивати. У Світловодському міському відділі внутрішніх справ у день свята слова похвали адресували передусім ветеранам міліції. Та не забули й молодих — інспектора карного розшуку Сергія Тихо-

мирова, інспектора дитячої кімнати міліції Аллу Гавлінську, слідчого Ірину Зінченко, старшого інспектора ДАІ Віктора Погрібного, їхніх ровесників.

На знімках: зліва — А. ГАВЛІНСКА та С. ТИХОМИРОВ; справа — І. ЗІНЧЕНКО; внизу — В. ПОГРІБНИЙ.



Фото В. ГРИБА.



«КІНО—ДІТЯМ»

Ось і завершилась наша вікторина. Щиро дякуємо всім, хто взяв у ній участь.

Сьогодні ми називаємо переможців.

Але спочатку — правильні відповіді на запитання останнього, третього туру.

1. Усі учасники вікторини надіслали цікаві розповіді про свої улюблені кінофільми.

2. Учасникам вікторини пропонувався кадр з фільму «Казка про царя Салтана», головні ролі в якому виконують Олег Видов та Лариса Голубкіна.

3. Про життя Миколи Островського у 1973 році вийшов на телекрані фільм «Як гартувалася сталь». У головній ролі — Володимир Конкін.

4. Мультфільм «Бременські музиканти» був знятий «Союзмультфільмом» у 1969 році. Головні ролі у ньому озвучував Олег Анофрієв.

5. Дівчинка, зображена на кадрі з фільму «Дзень-дзень, відчиніть двері», —

тепер талановита молода актриса, лауреат премії Ленінського комсомолу Олена Проклова. Знімалася вона у фільмах: «Снігова королева», «Сентиментальний роман», «Ключ без права передачі», «Голубка», «Єдина», «Міміно», «Собака на сіні», «Інспектор Гул» та інших.

Отже, володарем першого призу вікторини «Кіно — дітям» стала дев'ятикласниця 16-ї середньої школи м. Кіровограда Ліля Руденко — 16 очок. Другого — десятикласниця Олександра Олена Міркович — 14 очок. Третього (за жеребкуванням) —

Олена Човгун із с.м.т. Копітанівки Новомиргородського району — 5 очок.

По п'ять очок набрали ще цілий ряд учасників: Наташа Орел, Таня Герасимова, Оксана Ніколенко — м. Кіровоград; Ірина Кондратюк (с. Протопопівка), Зоя Стрілецька (с. Дівоче Поле) — Олександрійський район; Наталя Никифорова — м. Олександрія; Анастасія Венцовська — м. Світловодськ; Ніла Штук — м. Голованівськ; Людмила Калюжна — семикласниця Бузівської восьмирічної школи Вільшанського району.

Редакція «Молодого комунара» вітає переможців і ще раз дякує всім учасникам вікторини.

Дорогі друзі! Судячи з ваших листів, ідея проведення вікторини багатьом сподобалась. Тому ми звертаємося до вас з проханням: напишіть нам, в якому конкурсі чи вікторині, організованій «Молодим комунарком», ви б хотіли взяти участь! Чекаємо ваших пропозицій.



КЛУБ 64-х клітин

Як зіграв Альохін?

У тридцять п'ять років Олександр Альохін здобув звання найсильнішого шахіста планети. І до кінця своєї життя зберіг за собою це почесне звання.

КАПАБЛАНКА — АЛЬОХІН (11-та партія матчу, 1927 рік).

У цій позиції Альохін, граючи чорними, домогся великої перемоги: 60... Td8! 61. a6 Ff1! 62. Fe4 Td2 63. T:d2 cd 64. a7 і через три ходи під загрозою ефективного мату білі здались.



Відповіді надсилайте до 17 листопада. Автор правильною відповіддю, яка першою надійде до редакції (за поштовим штепелем), чекає спеціальний приз «Клубу 64-х клітин».

ОЧЕВИДНО, ніхто із фізкультурних активістів області не заперечує, що зміцнення організації змагань будь-якого рангу сприяє пропаганді фізкультури і спорту серед молоді. Але чи завжди ми добиваємось поставленої мети?

Тренери, інструктори, ватажки колективів фізкультури, приймаючи участь у змаганнях на спартакіадах, турнірах в Кіровограді, мають надію перейти досвід організації і проведення таких подій. І раптом стають свідками досить дивних і небезпечних історій.

Згадаймо хоча б легкоатлетичні змагання за програмою обласної спартакіади міських Рад народних депутатів. Перший прорахунок — забути про оркестр, що мав бути під час урочистого відкриття змагань. А потім спортсмени майже годину нудували на стадіоні спортклубу «Зірка», чекаючи, поки їх поклинуть на старт.

Холодно, от ми й припікались трохи, — виправдались представники обласного спорткомітету. — Тонк парадку не буде. Якось обійдемося.

А коли почалися ці запізнілі посидинки, директор став оголошувати результати тих, хто захопив лідерство, хто фінішував першим. Одних називав, інших забував. І спортсмени Світловодська повели час бігали за керівником своєї делегації, перепитували:

— Як же ми йдемо, на якому місці? Воно ж тільки вихованців кировоградського тренера Володимира Іванця хвалять...

А тим часом найбільше очок набирали олександрійці і світловодці.

Посидинки мали закінчитися о другій годині дня. Застагнувшись до третього. Команди поспішали на свої автобуси, не дочекавшись закриття змагань. І про результати спартакіади керівники делегацій дізналися в тісній кімнаті. А вони ж, ті, що прийшли з інших міст в обласний центр, хотіли навчитись як посправляються провести цікавий турнір. От і навчилися — як не треба...

За кілька днів у Кіровограді стартували інші

ЯКЩО ЗАБУТИ ПРО ОРКЕСТРИ

Ще раз про підготовку і проведення масових спортивних змагань в області.

фінальні змагання — з багатоборства ГПО серед спортсменів, що брали участь у жнивях. Грали оркестри. Команди кожного району йшли на площу імені С. М. Кірова з прапорами. Попереду — мотодіти, дівчата в українських вишиванках, з хлібом-сіллю. Учасників змагань вітали представники обласного управління сільського господарства, ірські жінці кировоградщини, чемпіони і рекордсмени.

А під час проведення турніру на стадіоні, в стрілецькому тиру, в ДЮСШ обласного спорткомітету випускали інформаційний бюлетень. І всі учасники знали, як і з чим вони наближаються до фінішу. Головний суддя цих подій В. А. Нечипуренко, керівник обласної ради товариства «Колос» прагнули зробити все належне, аби на стадіоні було справжнє свято, захоплююче і цікаве. Чемпіонів нагороджували стрічками переможців, значками, грамотами, вручали їм цінні подарунки.

І комбайнер колгоспу імені Чапаєва Світловодського району Петро Заболотний, отримавши нагороду, мовив:

— Отак би завжди! Приїду додому і запропоную влаштувати таке свято у своєму селі. Як це гарно: сільського трудівника вшановують за те, що він добився скромних успіхів у спорті! Ми ж майстри спорту, не олімпійці, а нам такі почести.

Ось де приклад для наслідування. Так би й інших обласним радам спортивних товариств.

Змагання нещодавно в Ульяновці юні легкоатлети — вихованці дитячої юнацької школи області. І місцеві фізкультурні й комсомольські активісти постарались, щоб на стадіоні «Цукровик» теж було свято. Сюди прийшли ветерани війни, ірські виробничі міста, педагоги, провідні спортсмени.

Юнаки і дівчата з кожною колективом фізкультури, заповнивши трибуни стадіону, вболівали за своїх молодих друзів. А потім показали їм своє місто, поділилися досвідом проведення змагань.

З такою ж відповідальністю ставляться до організації і проведення масових турнірів світловодці. Якось влаштували матч-зустріч багатоборців ГПО двох країнських колективів фізкультури. Та на стадіон прийшли не тільки спортсмени підприємств, а й мірялися майстерністю. Мисливським комсомолу і місцевий спорткомітет запросили на стадіон представників усіх виробничих та учнівських колективів: хай побачать, як треба дарувати собі перемогу. І на трибунах були тисячі.

А в Кіровограді під час турнірів, які проводив обласний спорткомітет, на трибунах стадіону пусто. Спортсмени вболівали самі за себе. І це ще один доказ того, що працівники Кіровоградського і Ленінського районів комсомолу, районний спорткомітет байдуже ставляться до популяризації досягнень країнських спортсменів області. Бо не треба зайвий раз доводити, що той же почитаний, побачивши, як хоче перемогти майбутній чемпіон ГПО, й сам краще зорієнтується, визначить собі шлях до підкорення висоти.

ОКРЕМО про підготовку до відповідальних турнірів.

Учні прагнули, споконвік, головувати і маловисокі досягати успіху на обласних фіналах з багатоборства ГПО на приз «Комсомольської правди». Раділи б, звичайно, якби хтось з них згуртував безблатну команду. А так набрали лише по 97 і 82 очка (у першому призері серед сільських спортсменів — новонавгородський — 662). Во везли в Кіровоград не підготовлених значущих, літ тренувальних переможців. Є в районах

і сильніші, але їх «не могли швидко розшукати».

У кожному колективі фізкультури Новоукраїнського району відомі кращі молоді люди. А потім багатоборці ГПО, знають про них, очевидно, і в районному спорткомітеті. Та коли довелось комплектувати команду сільських багатоборців ГПО на обласні посидинки, тут теж розгубилися: кого і ким замінити? Той не має часу, той з роботи не відпускають. Тож замість двох сільських виробничих у Кіровограді делегували робітників — так легше, вони на місці, в Новоукраїні. А якби заздалегідь у кожному селі провели масові змагання з багатоборства ГПО, якби згуртували з чемпіонів місний колектив, то не довелося б створювати паперові ілюзії.

Такий «досвідом» інкогніто задовольняються фізкультурні працівники Комсомольського, Новоград-Синького, Олександрійського районів. Документально засвідчують, що привезли на змагання золотих значків ГПО, спортсменів розрядників. А ті раптом не дають команді залкових очок.

Вирішили нещодавно в Кіровоградському підістигати імені О. С. Пушкіна провести легкоатлетичний ірсь. Більше тисячі юнаків і дівчат у гарних спортивних костюмах, підбадьорюючи мелодіями маршів, що їх виконував оркестр, йшли в парк культури й відпочинку імені В. І. Леніна. Посидинки організували вміло. Та результати спортсменів засмутили навіть самих організаторів змагань. Бо багато учасників кросу навіть не наблизились до фінішу — знесилені, соромлячись своєї млявості, схотіли поїти з бігових доріжок. А потім іще дватри дні скаржились, що болять нестерпані м'язи. Якби ж перед ними стартами було проведено змагання в групах, на факультетах (і не одні), якби кожен тренувався щодня, то задум організаторів турніру увінчався б успіхом.

Тому-то ми й хочемо ще раз нагадати тим, кому доручено роботу по фізкультурно-вихованню молоді: комплекс ГПО впроваджується не тільки для того, аби юнаки і дівчата одержали значки. Складши залки з фізичної та військово-технічної підготовки, юнаки і дівчата не повинні заспокоюватися на досягнутому. Схвалення має бути безперервним. І лише тоді буде користь.

Запитаєте, скажімо, світловодці, чому вони вже кілька років підряд у числі переможців фінальних обласних змагань з багатоборства ГПО. Відповідь буде коротка і ясна: з першочасної підготовки, з належної підготовки спортсменів. Тільки ГПО, місцевий фізкультурний і спорт, ретельна підготовка і проведення посидинок у найменших колективах фізкультури відкрили нові імена чемпіонів і рекордсменів. Факт? Ніяк кращих багатоборців ГПО із Світловодська (Ольга Плеханова, Леонід Меркут, Володимир Ковалів, Г. Т. Іленко, Н. М. Морозова) завоювали золоті нагороди на обласних фіналах. Хто ще з районів і міст області може похвалитися таким успіхом? Деякі праві флангових: «Від значка ГПО — до олімпійської медалі», «Від масовості — до майстерності». І це не просто для країнського сільця. 6 дівчат, є віддача.

І АКУТЬ, роботу тренера слід оцінювати по тому, як і скільки він підготував спортсменів-розрядників, чемпіонів і рекордсменів різного рангу. А чому б діяльність фізкультурних активістів не визначати в подібному руслі: скільки і як вони провели цікавих масових змагань, що стали справжнім святом для молоді? Щоб не ставити тільки галочку, щоб кожен турнір запам'ятався надовго.

М. ШЕВЧУК, спецкор «Молодого комунара».

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины. На украинском языке.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

наша адреса

316050, МСП м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.